

Ελένη Σβορώνου

**Το επιξίριο της ζωής
και η Μέρα των Νεκρών**

εικόνες
Λίλα Καλογερή

διόπτρα

1

Ένα λιοντάρι και μια κουκουβάγια στον δρόμο για το Μεξικό

Ο Λέων τα έβρισκε σκούρα κάθε φορά που έπρεπε να εξηγήσει τη δουλειά της μαμάς και του μπαμπά του. «Η μαμά μου είναι βιοεπιστήμονας», έλεγε κι έβλεπε ένα σύννεφο από ερωτηματικά να υψώνεται πάνω από το κεφάλι του συνομιλητή του, μικρού ή μεγάλου. Άλλοι πάλι ανασήκωναν τους ώμους τους με αδιαφορία. Από το κεφάλι του κυρίου Ορέστη όμως βγήκε ένα σύννεφο από θαυμαστικά και θέλησε να μάθει περισσότερα γι' αυτό το «ενδιαφέρον επάγγελμα».

«Αχ, κύριε. Πώς να το πω; Μελετάει ζώα και φυτά, μην το ψάχνετε. Λατρεύει τη φύση. Γι' αυτό κι εμάς μας έβγαλε Λέοντα και Γλαύκη, ονόματα που θυμίζουν ζώα, λιοντάρια

και κουκουβάγιες. Πάλι καλά που δεν μας είπε Βάτραχο και Σαλαμάνδρα, ικανή θα ήταν! Ειδικεύεται στα αμφίβια. Κι ο μπαμπάς, ίδιος κι αυτός. Θαλάσσιος βιολόγος. Τη μισή μας ζωή μιλάμε για αμφίβια και την άλλη μισή για ψάρια. Πού να δείτε το εργαστήριό τους...»

Ο κύριος Ορέστης όμως, ο προπονητής του μπάσκετ, είχε διακρίνει την περηφάνια στο βλέμμα του Λέοντα. Άλλα έλεγαν τα μάτια του κι άλλα το στόμα του δηλαδή!

Τον αγαπούσε τον κύριο Ορέστη ο Λέων γιατί του έδινε πάντα κουράγιο όταν τον έβλεπε στενοχωρημένο. Κι αυτό συνέβαινε κάθε Δευτέρα που ο Λέων είχε προπόνηση στο μπάσκετ. Επειδή ήταν λίγο πιο εύσωμος, δεν έτρεχε τόσο γρήγορα όσο τα άλλα παιδιά, όσο κι αν προσπαθούσε. Εντάξει, είχε ξεκινήσει τις προπονήσεις πριν από λίγο καιρό, είχε ελπίδες. Πολλά παιδιά ήταν πιο εύσωμα ή πιο αδύνατα.

«Μαθαίνεις εύκολα και βοηθάς τους συμπαίκτες σου, δεν τα παρατάς κι έχεις τέλεια αντίληψη του χώρου», τον ενθάρρυνε να συνεχίσει να παίζει ο καλός προπονητής.

Αυτό το τελευταίο με την αίσθηση του χώρου δεν το καταλάβαινε και πολύ ο Λέων, ώσπου μπήκε στη ζωή του η εφαρμογή Πορτολάνος. Μόλις την κατέβασε κόλλησε! Οι ερωτήσεις που έπρεπε να απαντήσει στο πορτο-κουίζ για να γίνει κι επισήμως Κατάσκοπος της Γεωγραφίας τον έστελναν σε

όλα τα μέρη της Γης χωρίς να κουνήσει ρούπι. Καθώς συγκέντρωνε τη μία πορτο-σβούρα μετά την άλλη ένωθε να σχηματίζεται ένας παγκόσμιος άτλαντας μέσα στο κεφάλι του. Κάθε ερώτηση σχετική με μια γωνιά του κόσμου άναβε κι ένα λαμπάκι στον άτλαντα!

Μια μέρα ο Λέων διαπίστωσε πως είχε μαζέψει εννέα χιλιάδες εννιακόσιες ενενήντα εννέα πορτο-σβούρες. Δεν άντεξε. Έκανε τον γύρο του θριάμβου σ' όλο το σπίτι. Η Γλαύκη, η αδελφή του, τεταρτάκι που είχε τον νου της μόνο στη μόδα, τη διακόσμηση και τη ζωγραφική, κούνησε το κεφάλι της, έφερε την παλάμη της στον κρόταφό της και τη στριφογύρισε, εννοώντας δηλαδή «τρελάθηκε αυτός». Δεν καταλάβαινε τι ωραίο είχε αυτός ο «γύρος του

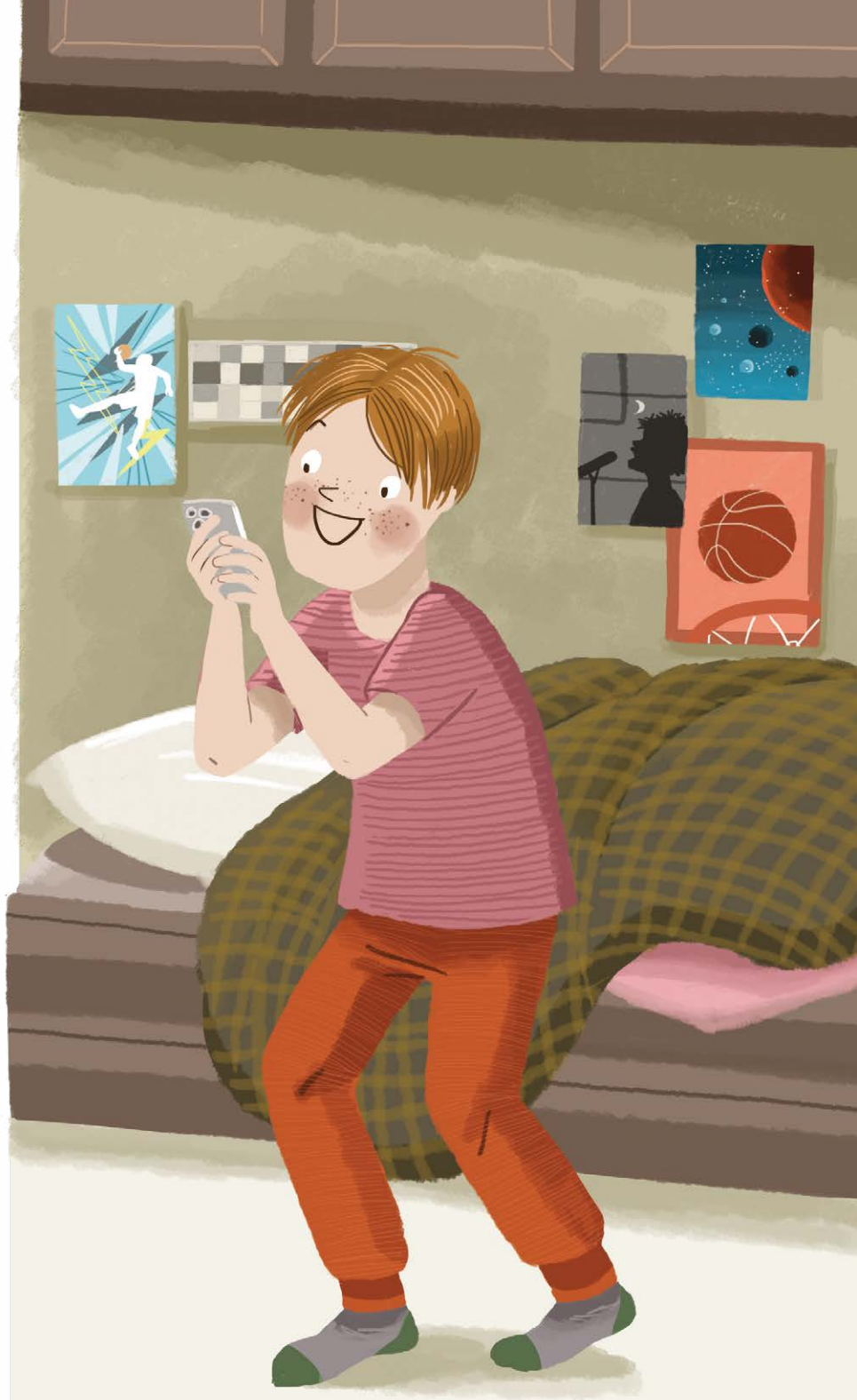
κόσμου σε ογδόντα ημέρες» όπως αποκαλούσε τον Πορτολάνο. Για τον μπαμπά πάλι ήταν «το μαραφέτι». Η μαμά δεν είχε προλάβει καν να πάρει είδηση το νέο «άθλημα» του Λέοντα. Μόνο ο κύριος Ορέστης χαιρόταν με τον Πορτολάνο και του χτυπούσε ελαφρά την πλάτη όταν έπαιρνε πορτο-σβούρα αποκαλώντας την «καλάθι».

«Πάλι καλάθι έβαλες, νεαρέ. Είδες οι προπονήσεις μας;»

Ο τελικός όμως γύρος του θριάμβου σε όλο το σπίτι έγινε όταν ο Λέοντας απάντησε την επόμενη ερώτηση. Με τα χέρια υψωμένα και κραυγές χαράς να ταραάζουν ακόμα και τον Λάκι, το σκυλάκι τους, που τινάχτηκε από το μαξιλάρι του και γάβγισε λες και μπήκε κλέφτης, ο Λέων απάντησε στην τελευταία ερώτηση που του εξασφάλισε τον τίτλο του Κατασκόπου της Γεωγραφίας.

Τι κοινό έχουν το Μεξικό κι η Ελλάδα;

Στη Στ' Δημοτικού δεν γλιτώνεις από την Ελληνική Επανάσταση όσο κι αν αντιπαθείς την Ιστορία. Οπότε ο Λέων αμέσως ψυλλιάστηκε πως η απάντηση σχετιζόταν με την Επανάσταση. Είχε ακούσει και κάτι «Βίβα Ζαπάτα», «Βίβα Μέξικο», κάτι επαναστατικό τέλος πάντων, επειδή η μαμά του είχε πεταχτεί στο Μεξικό για ένα ερευνητικό πρόγραμμα

για αμφίβια, οπότε όλο και κάτι του έλεγε για τη χώρα. Κι έτσι ο Λέων έβαλε επιτέλους το... καλάθι που έκρινε τον αγώνα. Το 1821 ήταν το κοινό ανάμεσα στις δύο χώρες!

Εκείνη τη χρονιά απέκτησε το Μεξικό την ανεξαρτησία του από την Ισπανική Αυτοκρατορία. Επίσης, εκείνη τη χρονιά ξεκίνησε ο αγώνας των Ελλήνων για ανεξαρτησία από την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ας ήταν καλά ο Κολοκοτρώνης, η Μπουμπουλίνα και τα αδέλφια τους στην άλλη μεριά του Ατλαντικού, που χάρισαν στον Λέοντα την τελευταία πορτο-σβούρα, τον τίτλο και τα προνόμια του Κατασκόπου της Γεωγραφίας!

Η μαμά πεταγόταν τακτικά σε χώρες που είχαν «κρισίμως κινδυνεύοντα είδη», όπως τα αποκαλούσε. Πραγματικά «πεταγόταν», γιατί ποτέ δεν έλειπε περισσότερο από τρεις τέσσερις μέρες. Αυτή τη φορά όμως είχε κολλήσει στο Μεξικό για μία εβδομάδα. Κι η έρευνα όλο και κάπου σκόνταφτε. Όσοπου στο τέλος είπε το μαγικό. Το είπε μέσω βιντεοκλήσης που φρόντισε να κάνει στη μέση ενός καταπράσινου πάρκου για να πάρει την απάντηση που ήθελε.

«Τι θα λέγατε λοιπόν να έρθετε όλοι να με βρείτε και να περάσουμε τις γιορτές μαζί; Διπλή γιορτή! Στην Ελλάδα η 28η Οκτωβρίου πέφτει βολικότατα Δευτέρα. Και στο Μεξικό η 1η Νοεμβρίου είναι... η Μέρα των Νεκρών! Τι θα λέγατε

να ξεκλέψετε λίγες μέρες από το σχολείο και να περάσουμε μια εβδομάδα όλοι μαζί στο Μεξ...» ξεκίνησε η μαμά ενώ πυκνή βλάστηση φούντωνε πίσω της. Μετακινήθηκε λίγο για να φανούν στο βάθος της οθόνης, δήθεν τυχαία, και κάτι κάστρα. Η πονήρω τα είχε σκηνοθετήσει όλα ωραία. Αλλά δεν χρειαζόταν. Προτού τελειώσει τη λέξη της, στο «ξ», ο Λέων έκανε άλλο έναν γύρο του θριάμβου. Και ποιος δεν ήθελε να πάει στη χώρα που τον έκανε Κατάσκοπο!

Η μαμά δεν κατάλαβε τίποτα από όσα της είπε ο γιος της, αρκέστηκε όμως στα χοροπηδητά και στις κραυγές του. Ο μπαμπάς ήταν βέβαια από πριν στο κόλπο. Σιγά μη δεν είχε βρει κι εκείνος κανένα θαλάσσιο ζώο υπό εξαφάνιση να μελετήσει.

Ο Λέων όρμησε στον Πορτολάνο να ανακοινώσει τα νέα στους καινούριους φίλους του, τους Κατασκόπους.

ΛΑΚΙ ΣΤΡΑΪΚ

Παιδιά, είστε φοβεροί! Είστε παντού, από Ιαπωνία ως Ιταλία κι από ΗΠΑ ως Ρουμανία. Εμείς φεύγουμε για Μεξικό! Έχει και τα καλά του να έχεις μαμά βιοεπιστήμονα. Να έχει άραγε καμιά υπόθεση εκεί και για μένα; Μήπως είμαι πολύ φρέσκος Κατάσκοπος; Πόσο να περιμένω για να μου δοθεί μια ευκαιρία;

ΖΕΛΑΝΤΑ

Όνομα και πράγμα είσαι, Λάκι Στράικ, τύχη βουνό το Μεξικό! Οι τοιχογραφίες του Ντιέγκο Ριβέρα είναι μάνγκα σε τοίχο· που λέει ο λόγος δηλαδή...

ΑΜΕΛΙΑ ΕΡ

Δεν φαντάζομαι να χάσεις τη Μέρα των Νεκρών! Είναι 1η Νοεμβρίου. Άκου λίγο Dead can dance να μπεις στο κλίμα. Αν χρειαστείς κάπου βοήθεια, γράψε. Κι εγώ σε νεκροταφεία τριγυρνώ.

ΤΖΕΪΣΟΝ ΓΚΑΡΛΙΚ

Μπουρίτο για πάντα! Κάψε τον ουρανίσκο σου με όλα τα καυτερά τους, μην το λυπάσαι! Εντάξει, τίποτα σαν το τζατζίκι, αλλά έστω...

ΓΚΑΜΠΙ

Οι Μάγια κι οι Αζτέκοι δεν είχαν άλογα. Απορώ πώς τα κατάφερνε ο στρατός τους. Αν βρεις στοιχεία, γράψε αμέσως. Και προστάτευσε τον βασιλιά, δηλαδή τον εαυτό σου! Ακούω πως η Πόλη του Μεξικού είναι επικίνδυνη. Τι είπαμε ότι είναι ο βιεπιστήμονας;

ΛΑΚΙ ΣΤΡΑΪΚ

Αχ, είναι μεγάλη ιστορία αυτό. Σημασία έχει πως πάμε Μεξικό! Μια υπόθεση γυρεύω... Κι αν τη λύσω, αυτό κι αν θα είναι ένα καλό καλάθι. Θα τρελαθεί ο κύριος Ορέστης. Προς το παρόν ετοιμάζουμε βαλίτσες. Μεξικό, σου ερχόμαστε!